

něčeho po právu účinné má býti určitě, jasně a zřetelně vyjádřeno, a není po právu působivým projev, jímž se někdo všeobecně něčeho sříká.

II. Z četných druhů reversů sluší se zmíniti o některých; ku př. mluví se často o reversu, kterého požaduje církev katolická při smíšených manželstvích na nekatolickém spoluzemanželu, že všechny děti z manželství tohoto budou vychovány v katolické víře; reversy tyto byly však proklášeny zákonem ze dne 25. května 1868 č. 84 ř. z. bezúčinnými pro každou církev a společnost náboženskou. V právu lenním byl revers listinou, ve které vasal byv uveden v držbu léna doznával, že obdržel od lenního pána léno a vzal na se povinnosti lenní. Dle starších ústav bylo zeměpánům nastupujícím vládu a přijímajícím hold poddaných slavnostně se zavázati reversem, že neporuší starých svobod, privilegií a výsad stavovských. Ze starších dob pocházejí též reversy, jimiž uznávalky manžely úředníků kaucí povinných přednost pohledávek erárních za jměním mužovým před pohledávkami svými, a k tomu připojovalo se nařízení další, že pozbude manželka nároku na podíl v pensí, nevyhotoví-li reversu takového (dv. dek. ze dne 15. března 1793, sb. zák. pol. sv. I. č. 37 a vñ. min. fin. ze dne 20. února 1854 č. 47.641).

Dle zákona branného musí jednoroční dobrovolníci na státní útraty podati revers vystavený otcem nebo poručníkem, jímž se tito zavazují, že budou dobrovolníka po čas presenční služby vlastním nákladem vydržovati. Kromě toho potřebí jest podati zvláštní reversy, chce-li dobrovolník dosáhnouti — maje jinak potřebné kvalifikace a odbyv s prospěchem předepsanou zkoušku — hodnosti důstojnické (revers, jímž se zavazuje, že bude vždy dle předpisů a přiměřeně stavu důstojnickému oděn, dále revers, jímž se čestně prohlašuje, že aspirant nenáležel a nebude náležeti tajné společnosti atd.).

III. Právo poplatkové.

Reversy o předmětech ocenitelných podléhají poplatku dle stupnice II. a dle ceny věcí (pol. saz. 101 ad 1 *A*) *n*) popl. z.); není-li předmět reversu ocenitelným, přijde na každý arch listiny kolek za 50 kr. (pol. saz. 101 ad 1 *B*) popl. z.). Reversy, jež vyhotovují se k vyzvání veřejných úřadů k účelům úředním a jež není strana dle práva občanského povinna sděliti, jsou bez podmíněně od poplatků osvobozeny, pokud se reversů těchto k jinakým účelům neupotřebí (pol. saz. 102 ad *b*) popl. z.).

Reversy demoliční.

Jsou to reversy, jež musí vydati ti stavitelé, kteří provádějí novostavby nebo přístavby v obvodu opevněných míst, a jež obsahují vždy toto ustanovení: »Vzejde-li válečnými nebo jinakými událostmi nebo vojenskými operacemi poškození, zničení nebo zboření dotyčné budovy, nelze za to žádati odškodnění.« Úpisy na zboření jest vtělití v knihy pozemkové při příslušných budovách. Vydání reversů těchto jest odůvodněno vojenskými ohledy, že totiž území před opevněnými místy, pevnostmi, pevnůstkami, tvrzemi a pobřežními batteriemi na dělový dostřel nesmí býti žádnými stavbami zastavěno, jež by účinku děl pevnostních mohly býti na újmu. Běží-li o stavby v obvodu, mohou tyto povoleny býti ženijním ředitelstvím, resp. příslušným velitelstvím pevnostním, jež obě se dorozumějí s politickými úřady, a to po návrhu a za spoluúčasti ženijního ředitelství a ženijní inspekce za těchto podmínek:

1. že před započítím stavby vydá a do knih se vloží předepsaný revers;
2. že zde nejde o nijaké zvětšení původní stavební plochy a
3. že stavení se zbuduje z lehkého staviva (dřeva, hlíny, zdi hrázděných a pod.).

Povolení možno jen tenkrát udělit, leží-li budova, jež se má stavěti, úplně mimo dostřel pevnostního děla. Objeví-li se, že jsou tu budovy bez řádného povolení vystavěné, budiž v každém jednotlivém případě rozhodnuto, zdali a pokud mají dále státi (vým. min. vnitra a spravedlnosti a nejvyšš. vojenského velitelství ze dne 21. prosince 1859 č. 10 ř. z.). Stavební řády mají též ustanovení, že při stavbách v obvodu opevněných míst jest šetřiti platných direktiv. O všech stavebních komisích, které se konají za příčinou takovýchto staveb, budiž zpraveno c. a k. vojenské ředitelství stavební a žádá se povolení c. a k. vojenského úřadu potud, že teprve po došlém úředním schválení na základě stavebního konsensu lze se stavbou samou započítí.

Revíry horní.

I. Pojem a význam.

Revíry horní jsou jednoty několika závodů horních, kteréž pospolu přirozeně souvisí místní polohou svou, stejnými poměry držby a provozování (§ 11 zák. hor.). Jestliž pak zásadou všeobecně uznanou, že se účelným spojením pracovních sil rozvine produkce daleko zdatnější, než-li pracuje-li každá z nich ojedinele nebo dokonce jsou-li síly roztříštěny. Tato národohospodářská zásada má však při hornictví tím značnější význam, ježto jsou podnikatelé hor přímo odkázáni na součinnost a vzájemnou pomoc. V rozmanitých jednotách a svazcích podnikatelů hor za společnými účely činěných, v součinnosti míst a měst horních, jakož i celých krajín horních — tam hledati jest rozkvět hornictví a průmyslu horního. Dějiny hornictví vůbec a dějiny hornictví v zemích rakouských zvláště podávají nám o tom četné a poučné doklady.

II. Jak se tvoří revíry horní.

Z různých důvodů tvoří se v zájmu hornictví revíry horní; důvody tyto rozlišiti lze ve dvě skupiny a to

1. Revíry horní mají se utvořiti, přechází-li více horních závodů v držení jedné osoby nebo jedné společnosti;

2. je-li nutno a účelno, aby zřízena byla společná nebo podobná provozárna několika závodů horních — byť i v jednotlivém směru: — má-li tedy více závodů horních společné vodárny, úpravy jako: vysoké pece, tavníky a pod.; nezřídka se může státi, že k odvodnění potřebí jest značně hluboké štoly (svodny), již lze poříditi a udržovati jen za účastenství větších sil a jež přináší výhody přerozmanité odvodňujíc celé komplexy hor. Závody horní spojití lze v jeden revír pravidelně jen k návrhu držitelů hor samých, pročez dlužno též všechny účastníky slyšeti.

Vznik revírů horních může vésti k celé řadě všeobecně prospěšných podniků jako jsou: hlavní vchod do hor, pomocné stavby, zařízení rybníků, vodovody, stroje úpravy a tavníky, pokladny výpomocné a podpůrné, nemocnice atd. Spojením tímto probouzí se korporativní duch, jenž vydatně působí k společnému přispívání a ku povznesení blaha obecného (§ 8 prov. předp. k zák. hor.).